

продавецъ и отъ туй са роди голѣмъ шумъ и съблазнь. Туй съчиненіе, слѣдъ като са обрахъ и унищожихъ сичкытъ му екземпляры во Франція, напечата са испослѣ въ Голландія и има по сичка Европа безпримѣрна сполука, която злобата на придворнытъ ласкатели представи докaчителна за Лудовика XIV, като относяхъ повѣствованіята въ Телѣмаха на завоеваніята и бѣдствіята на царуванъето на самого Лудовика. Ласкателитѣ които на зла честь, почти съкога обикалятъ владѣтелитѣ, представихъ туй съчиненіе като сатира на Лудовика XIV, и че въ образа на безумнаго Идомея и на нечестиваго Адраста былъ изобразенъ за приемъхъ самъ Лудовикъ. Царьтъ, който отдавно бѣ предубѣденъ противъ Фенелона, лесно даде ухо на навѣтытъ и принуди мадрья оцзи іерархъ да са оттегли съвѣмъ отъ двора. Напраздно той протестираше доро до края на живота си противъ подобно обвиненіе, напраздно въ единъ рѣкописенъ свой мемоаръ на 1710 год. той пишаше: „Азъ не съмъ ималъ намѣреніе никого да изобразѣхъ чрезъ Телѣмаха, но го написахъ само за поученіе на герцога Бургундскый безъ намѣреніе даже да го обнародувамъ.“ Предъ нападеніята на завистьта и на коварството той са принуди да устѣпи като остави на потомството да съди безпристрастно за него.

Като са оттегли въ епископіята си Фенелонъ привлече всеобщото удивленіе и любовь защото единственно негово помышленіе бѣ да утѣшава скърбящытъ и да помага на страждушытъ. Епископскыйтъ му домъ бѣ мѣстосъбраніе на много знамениты мъжы, като Рамсей, славнытъ